

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 23 kwietnia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Sandra Puffer przeciwko Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz

(Sprawa C-460/07) ⁽¹⁾

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 17 ust. 2 i 6 — Prawo do odliczenia podatku naliczonego — Koszty budowy budynku przyporządkowanego do przedsiębiorstwa podatnika — Artykuł 6 ust. 2 — Wykorzystanie części budynku do celów prywatnych — Korzyść majątkowa w porównaniu do osób niebędących podatnikami — Zasada równości traktowania — Pomoc państwa w rozumieniu art. 87 WE — Wykluczenie prawa do odliczenia)

(2009/C 141/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sandra Puffer

Strona pozwana: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof — Interpretacja art. 87 WE i art. 17 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. 145, s. 1) — Odliczenie kwoty podatku od wartości dodanej naliczonego w związku z budową budynku używanego głównie w charakterze mieszkania prywatnego i przeznaczonego w pozostałym zakresie do wynajmu podlegającego opodatkowaniu — Przepisy krajowe traktujące użytek prywatny jako świadczenie usług zwolnione od podatku i wykluczające, w brzmieniu obowiązującym w dniu wejścia w życie dyrektywy, prawo do odliczenia podatku naliczonego w związku z częścią budynku używanymi do celów prywatnych podatnika — Legalność dyrektywy 77/388/WEG, a w szczególności jej art. 17, w zakresie, w jakim tworzy ona ulgę podatkową przy nabyciu nieruchomości mieszkalnej dla podatników korzystających ze swej nieruchomości, nawet w niewielkim zakresie, dla celów zawodowych, w porównaniu z innymi podatnikami oraz obywatelami innych państw członkowskich

Sentencja

1) Artykuł 17 ust. 2 lit. a) i art. 6 ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku nie naruszają ogólnej wspólnotowo-

prawnej zasady równego traktowania, przyznając podatnikom korzyść finansową poprzez konstrukcję prawa do pełnego i natychmiastowego odliczenia podatku VAT naliczonego przy budowie budynku na cele mieszane oraz późniejsze, rozłożone w czasie opodatkowanie tym podatkiem wykorzystania prywatnego tego budynku, inaczej niż w przypadku osób niebędących podatnikami i podatników wykorzystujących swój budynek tylko na prywatne cele mieszkalne.

2) Artykuł 87 ust. 1 WE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on istnieniu przepisu krajowego, który transponując art. 17 ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy 77/388 przewiduje, że prawo do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej jest ograniczone do podatników dokonujących czynności opodatkowanych — z wyłączeniem podatników dokonujących tylko czynności zwolnionych — w zakresie w jakim ów przepis krajowy może przyznawać korzyść finansową tylko podatnikom dokonującym czynności opodatkowanych.

3) Artykuł 17 ust. 6 szóstej dyrektywy 77/388 należy interpretować w ten sposób, iż przewidziane w nim odstępstwo nie znajduje zastosowania do przepisu krajowego zmieniającego ustawodawstwo krajowe obowiązujące w chwili wejścia w życie tej dyrektywy, który opiera się na innej logice niż w przypadku ustawodawstwa wcześniejszego i który wprowadza nowe procedury. W tym zakresie nie ma znaczenia, czy ustawodawca krajowy dokonał zmiany wcześniejszego ustawodawstwa krajowego opierając się na prawidłowej, czy też na błędnej interpretacji prawa wspólnotowego. Kwestia, czy tego rodzaju zmiana przepisu krajowego wpływa również, z punktu widzenia stosowania art. 17 ust. 6 akapit drugi szóstej dyrektywy, na inny przepis krajowy, zależy od tego, czy te przepisy krajowe są wzajemnie od siebie zależne, czy samodzielne, co winien ustalić sąd krajowy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 315 z 22.12.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 23 kwietnia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Bergamo — Włochy) — Luigi Scarpelli przeciwko NEOS Banca SpA

(Sprawa C-509/07) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 87/102/EWG — Ochrona konsumentów — Kredyt konsumencki — Niewykonanie umowy sprzedaży)

(2009/C 141/21)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Bergamo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Luigi Scarpelli

Strona pozwana: NEOS Banca SpA